

2S kapitola 3.

[1] Boj mezi domem Saulovým a Davidovým se protahoval, David se stále vzdával, zatímco dům Saulův stále upadal. [2] V Chebrónu se Davidovi narodili synové: Jeho prvorozený byl Amnón z Achínoamy Jizreelské, [3] jeho druhý syn byl Kileab z Abígajily, ženy po Nabalovi Karmelském, třetí byl Abšalóm, syn Maaky, dcery gešúrského krále Talmaje, [4] čtvrtý Adonijáš, syn Chagíty, pátý Šefatjáš, syn Abítaly, [5] a šestý Jitreám z Davidovy manželky Egly. Ti se Davidovi narodili v Chebrónu. [6] Avšak boj mezi domem Saulovým a domem Davidovým trval dále. V Saulově domě nabýval převahy Abnér. [7] Saul měl ženinu jménem Rispu, dceru Ajovu. Íš-bóšet vytýkal Abnérovi: "Jak to, že jsi vešel k ženině mého otce?" [8] Pro ta Íš-bóšetova slova Abnér velice vzplanul a vyčítal: "Copak jsem psí hlava, patřím snad k Judovi? Denně prokazují milosrdenství domu Saula, tvého otce, jeho bratřím a přátelům. Nedopustil jsem, abys padl do Davidových rukou, a ty mi dnes předhazuješ přečin s tou ženou? [9] Ať se mnou Bůh udělá, co chce! Učiním pro Davida, co mu přísáhl Hospodin. [10] Odejmu království Saulovu domu a upevním Davidův trůn nad Izraelem a nad Judou od Danu až do Beer-šeby." [11] Íš-bóšet nebyl s to ozvat se Abnérovi ani slovem, protože se ho bál. [12] Abnér poslal za sebe k Davidovi posly se slovy: "Komu patří země?" a s nabídkou: "Uzavři se mnou smlouvu. Budu stát při tobě a obrátím k tobě celý Izrael." [13] David odvětil: "Dobře, uzavřu s tebou smlouvu. Ale jednu věc od tebe žádám: Až přijdeš, abys spatřil mou tvář, nespattíš ji, dokud nepřivedeš Saulovu dceru Míkal." [14] A David vyslal k Íš-bóšetovi, synu Saulovu, posly se vzkazem: "Vydej mi mou ženu Míkal, kterou jsem pravoplatně získal za sto pelištejských předkořek!" [15] Íš-bóšet jí dal vzít od muže, od Paltíela, syna Lavišova. [16] Její muž jí s pláčem doprovázel až do Bachurímu. Tam mu Abnér řekl: "Vrať se." A on se vrátil. [17] Abnér pak promluvil s izraelskými staršími: "Už dávno jste se dožadovali toho, aby králem nad vámi byl David. [18] Nyní se mějte k činu. Hospodin přece o Davidovi prohlásil: 'Rukou svého služebníka Davida vysvobodím svůj izraelský lid z rukou Pelištejců i z rukou všech jeho nepřátel.'" [19] A totéž Abnér přednesl Benjamínovi. Potom Abnér odešel, aby v Chebrónu přednesl Davidovi vše, co Izrael a celý Benjamínův dům považují za dobré. [20] Když Abnér s dvaceti muži přišel k Davidovi do Chebrónu, David pro něho a pro muže, kteří byli s ním, uspořádal hostinu. [21] Abnér Davidovi řekl: "Rád bych odešel a shromáždil ke králi, svému pánu, celý Izrael. Uzavřou s tebou smlouvu a ty budeš nade vším kralovat, jak si budeš přát." David pak Abnéra propustil a on pokojně odešel. [22] A hle, přišli Davidovi služebníci s Jóabem z výpravy a přinášeli s sebou velikou kořist. Abnér už u Davida v Chebrónu nebyl, neboť ho David propustil a on pokojně odešel. [23] Tu přišel Jóab s veškerým vojskem, které bylo s ním. Jóabovi oznámili, že Abnér, syn Nérův, přišel ke králi a ten že jej propustil a on pokojně odešel. [24] Jóab vstoupil ke králi a optal se: "Co jsi to udělal? Když k tobě Abnér přišel, proč jsi ho nechal odejít? [25] Znáš Abnéra, syna Nérova! Přišel tě oklamat. Chce znát tvé vycházení a vcházení, chce vědět o všem, co konáš." [26] Nato Jóab od Davida odešel a vyslal za Abnérem posly. Ti ho přivedli od cisterny v Síře zpět. David však o tom nevěděl. [27] Když se Abnér vrátil do Chebrónu, uchýlil se s ním Jóab dovnitř brány, jako by s ním chtěl důvěrně promluvit. Tam mu zasadil ránu pod žebra, a tak zemřel za krev jeho bratra Asáela. [28] Když o tom David později uslyšel, prohlásil: "Já i mé království jsme před Hospodinem navěky nevinni prolitou krví Abnéra, syna Nérova. [29] Ta ať dopadne na hlavu Jóabovu i na celý dům jeho otce. Ať v Jóabově domě nikdy nechybí trpící výtokem ani stížený malomocenstvím ani držící se hůlky ani padlý mečem ani trpící nedostatkem chleba!" [30] Tak Jóab se svým bratrem Abíšajem zabil Abnéra, protože v Gibeónu usmrtil v boji jejich bratra Asáela. [31] I poručil David Jóabovi a všemu lidu, který byl s ním: "Roztrhněte svůj šat, přepásejte se žíněným rouchem a naříkejte nad Abnérem!" Král David šel za márami. [32] Abnéra pochovali v Chebrónu a král nad Abnérovým hrobem hlasitě plakal; plakal i všecken lid. [33] Král pěl nad Abnérem žalozpěv: "Což musel zemřít Abnér, tak jako umírá bloud? [34] Nebyly spoutány tvé ruce ani do okovů sevřeny tvé nohy. Padl jsi jak ten, kdo rukou bídáků padá." A všecken lid nad ním plakal dále. [35] Pak přistoupil všecken lid k Davidovi, aby ho přiměli k jídlu, dokud byl ještě den. David se však zapřísáhl: "Ať se mnou Bůh udělá, co chce, okusím-li před západem slunce chleba či čehokoli jiného." [36] A všecken lid to pozoroval a líbilo se jim to, tak jako se lidu líbilo všechno, co král činil. [37] Všecken lid a celý Izrael onoho dne poznal, že Abnér, syn Nérův, nebyl usmrčen z popudu krále. [38] Král svým služebníkům řekl: "Nevíte, že dnešního dne padl v Izraeli velitel, a to veliký? [39] A já jsem dnes tak sláb, já pomazaný král. A tihle muži, Serújini synové, jsou tvrdší než já. Ať Hospodin odplatí tomu, kdo páchá zlo, podle zla, jež spáchal."